

Sikker vevkunst i Kunstindustrimuseet

Adressa 29-1-77

Mette Handbergs utstilling anmeldt av GUDNY BERG BRAA

Da Mette Handberg gikk på Kunsthåndverkskolen i Bergen var hun en tid i tvil om hvilken gren hun skulle velge innen skapende arbeid. Kermamikk var noe hun tenkte på, men så ble det tekstil i steden. Dette tror jeg alle vi som har fulgt hennes skaping i alle år, og som nå ser den nærmest sensasjonelle separatutstilling hun har i Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum for tiden er glade for. Det er ingen tvil. I denne retningen har hun et stort talent.

Siden hun kom til Trondheim har hun deltatt i så og si alle brukskunst- og kunstutstillinger hvor billedvev har vært med. Men vi har aldri sett hennes arbeider samlet før slik som nå her i museet. Det er riktig og fint av institusjonen å invitere henne til en slik utstilling så publikum virkelig kan se den bredde hun har over sine arbeider.

Mette Handberg har Bergens Kvinnelige Industriskole og Bergens Kunsthåndverkskole som bakgrunn, men ved siden av har hun drevet med mye annet hvor hun har hatt bruk for sin skaperevne. Problemet for henne som for så mange andre billedvevere er at hver oppgave tar så lang tid, og

med to småbarn kravende omkring og liten plass er det ikke lett å produsere mye. Derfor blir vi overrasket når vi ser alle hennes arbeider her. Når vi får vite at hun også har tepper i Amerika, Skottland og Danmark, må vi nesten lure på hvor mange timer Mette Handbergs døgn har. Teppene på utstillingen henger til vanlig i institusjoner og i mange hjem rundt om i vårt land, og det har vært et strev å få samlet dem alle her i Trondheim.

Gjennomarbeidet fabulering

Det er interessant å følge henne fra det første skolearbeid og fram til i dag. Hvert eneste teppe er gjennomarbeidet til minste detalj. Form, materialer og komposisjon ligger meget høyt, og det er en

kvalitet over arbeidene som er sjelden i dag. Det er alltid noe spesielt over hvert enkelt teppe, en fabulering som trekker oss til det. Hele tiden skjer det noe i flaten, det finnes ingen død flekk i Mette Handbergs tepper. Hun føler når hun må sette inn en knute, en tynn metalltråd eller en silkelisse.

Naturen er inspirasjon og gir teppene navn, og vi legger merke til at tittelen er samstemt så intens med teppet at vi blir sterkt engasjert. Se på «Stein», hvor det er et spill og en variasjon i flaten som gjør at vi faktisk føler steinflaten i hånden mens vi ser på verket.

Sikker vevkunst

De tidligste teppene har en annen fargeskala og glød enn de siste hun har vevet, men helt fra hennes første teppe i 1968 og framover kan vi følge hennes søken etter en egen stil. Sikkert arbeider hun seg fram til sin brun-rosa-hvite serie fra de senere år. Dette er tepper som vi har sett et av nå og da, og i grunnen syntes har vært svært like og noe ensformig. Så opplever vi hvor alle er samlet hvor rike de er i sin fabulering, og synes at akkurat det teppet man ser på i øyeblikket er det vakreste. «April» i skønne brunrøde valører, med tynne og tykke hyssingnett over den fine

brungrå bunnen gir oss kanskje noe spesielt. Vi fornemmer jorda som tar til å slå sprekker for å slippe opp den lille spiren til sol og vår. Alt dette er så fint laget at det er ufattelig å forstå at nettopp dette ble refusert på Høstutstillingen i Oslo. Samme stoff av følsom kvalitet er det i «Ekshalasjon», hvor vi kan følge den tykke gassen som blir tynnere og tynnere for så å forsvinne som et slør opp mot himmelen.

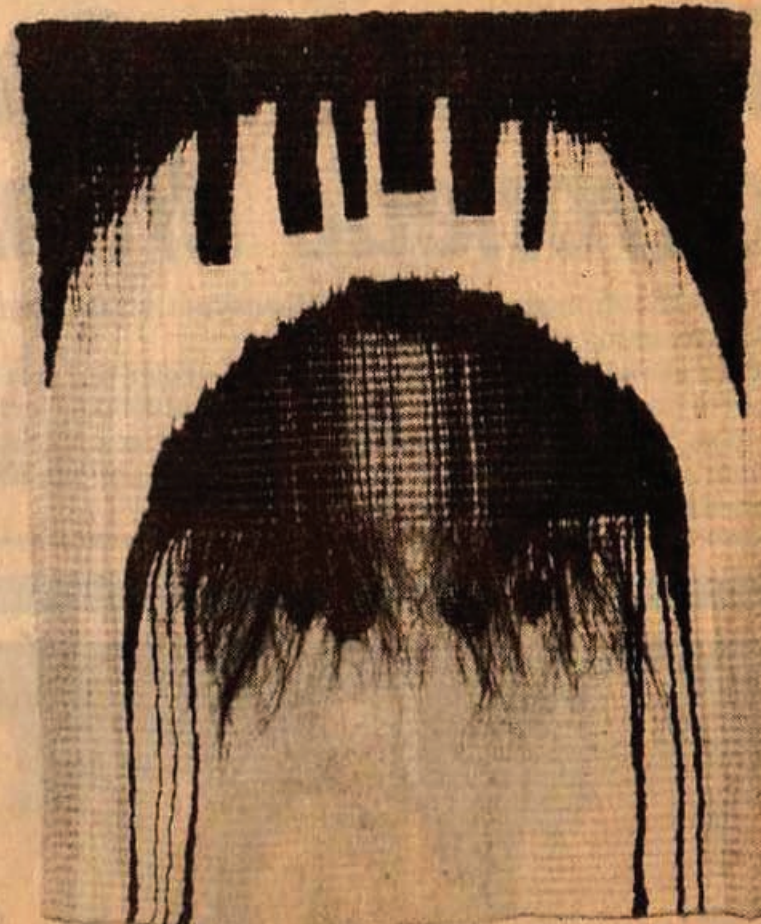
Med «Sneen faller grå» og «Trusel» viser hun to helt anderledes tepper, men ikke dårligere for det. I teppet med kalkavleiringene fra

Gotland forsøker hun å arbeide tredimensjonalt, et lite eksperiment foreløbig, hun kommer nok sterker igjen der.

Noen vil finne teppene hennes litt stramme i formen. Det er som om hun selv føler dette av og til. Da lager hun en knutekant, en løkkebrem av metalltråd eller setter noen perler som løser opp og skaper ny form. Det hele virker så let og selvfølgelig, men hun arbeider meget bevisst og setter store krav til det hun gjør. Materialene hun bruker, ull, lin, taug, perler, metalltråd og tagl delvis farger og bearbeider hun sjøl.

Ved siden av teppene som det er bortimot 40 stykker av, har hun også med små silke- og perlebroderier og maskinbroderte tepper, hvor især «Små barn av regnbuen» gjør inntrykk.

Det er sjelden å se en tekstilutstilling på et så høyt plan kvalitetsmessig som denne, og det er bare å slå fast at Mette Handberg er en tekstilkunstner som vil nå meget langt.



«Trusel» — billedteppe av Mette Handberg i Kunstindustrimuseet.